

употрѣби сичкѣтъ си силѣ, той изкърти желѣзныѣ
 резы, които държехѣ еднѣ вратѣ, които като на-
 рамчи отнесе ѣ възъ еднѣ ближнѣ планинѣ за го-
 лѣмо чудо на Филистимяныѣ, които си рѣкохѣ:
 „Ный нема да ся избавимъ никога отъ този человекъ.“
 Тѣ ся научихѣ че Самсонъ либеше еднѣ дѣвойкѣ
 отъ тѣхныѣ страны, и Филистимскыѣ старешины
 испитахѣ, и ѣ намѣрихѣ и ѣ казахѣ: „Ный ще ти
 дадемъ много пары ако можешъ да ни издадешъ да
 уловимъ Самсона.“ Дѣвойката, която ся наричаше
 Далила, бѣше лошава и лакома за пары; тя рѣши да
 издаде Самсона, та да добіе толкова си пары. Тя му
 рѣче: „Кажете ми, мољъ вы, дѣ ви стои тази сила,
 що имате?“ Самсонъ добрѣ позна, че тя искаше да
 го издаде; и рѣши да ся подиграва съ неѣ. Той ѣ
 прочее каза: „Ако мя вържѣтъ съ седѣмъ намокрены
 вѣжета, щѣ изгубѣ сичкѣтъ си силѣ.“ Далила зѣ
 седѣмъ намокренны вѣжета и върза Самсона, когато
 той спѣше. Тя бѣше скрѣла Филистимяны въ одаѣтъ
 си, и като върза Самсона, тя го пробуди като му каза:
 „Ето Филистимяныѣ идѣтъ да тя уловѣтъ.“ Самсонъ
 като ся събуди, скѣса седѣмъ вѣжета, а Фили-
 стимяныѣ ся разбѣгахѣ. Той излѣгѣ два нѣти още
 Далилѣ, а тя плачешкомъ му рѣче: „Азъ добрѣ видѣ
 че мя не обичате, защото мя секога държите на под-
 бишега.“ Тя мѣчеше Самсона отъ заранѣтъ до вечер-
 тѣ, и той постана меланхоликъ. Най-сетнѣ като му
 досадихѣ досажденіята на тази женѣ, каза ѣ: „Азъ,
 прѣди да ся родѣ, бѣхъ посвятенъ Богу въ качество
 Израилтянинъ. За туй никога ми не стрижехѣ косы-
 тѣ; а като токо ся острижѣтъ тѣ, азъ щѣ загубѣ сич-
 кѣтъ си силѣ.“ Далила ся ползува отъ туй исповѣд-
 вание и като заспа Самсонъ на колѣната ѣ, тя повыка